

Reflexions postictus

El moll de l'os per avançar positivament en els tractaments postictus, consisteix en donar un tomb a la manca de percepció generalitzada de no entendre que un ictus no es res més que un accident vascular cerebral, que mata les neurones del cervell malmeses

Aquest accident també de rebot afecta negativament al funcionament dels òrgans mancats dels impulsos nerviosos que haurien d'haver generat les neurones mortes.

Resulta evident que la seva recuperació s'ha de produir forçosament on s'ha originat l'accident, que sense cap tipus de dubtes és en el cervell.

Aquesta afirmació sustentada en un raonament de pura lògica té una clara resposta positiva, la simple aplicació dels principis científicament reconeguts de la neuroplasticitat, que realment és capaç de substituir les neurones mortes per altres que assumeixen les seves funcions

Malauradament en l'actualitat la neuroplasticitat es majoritàriament desconeguda, la qual cosa provoca que molts pacients amb seqüeles postictus associen la seva recuperació al tractament de l'òrgan afectat, ignorant que amb la simple rehabilitació dels impulsos nerviosos necessaris funcionaria de nou amb tota normalitat.

En el supòsit d'acceptar plenament la neuroplasticitat realitzant exercicis de rehabilitació neurocognitiva, es constata que la seva llarga durada repetitiva provoca avorriment i símptomes de rebuig per part dels pacients incapaços de continuar realitzant-los i manca de credibilitat en el seu resultat positiu.

La solució a l'estat d'avorriment podria consistir en completar la teràpia amb l'entrenament mitjançant l'ús de videojocs terapèutics realitzats per informàtics amb l'assessorament i supervisió de neuròlegs, que en molts tractaments haurien de ser kinesics incorporant el llenguatge corporal.

L'elevat cost econòmic i de mobilitat que pot suposar la realització d'exercicis presencials, recomana fer una clara aposta per la telerehabilitació neurocognitiva, en el propi domicili, basada en l'ús de videojocs sempre sota la supervisió de neuròlegs

La creació de grups d'ajuda mútua de familiars i persones afectades per un ictus esdevé totalment recomanable, si bé d'antuvi topa amb la manca de credibilitat i coneixement de la neuroplasticitat i les poques solucions creïbles per part dels serveis sanitaris, segurament degut a la gran complexitat que suposa el seu desenvolupament.

Ens trobem en el clàssic problema del cercle viciós d'un peix que es mossega la cua.

Per trencar el cercle es proposa fer una crida tant a familiars i persones afectades com a professionals sanitaris, disposats a participar en la solució d'un problema sanitari d'àmbit mundial no resolt, amb la finalitat d'avançar en la creació d'una massa crítica necessària per a establir una satisfactòria evidència científica que avaluï els tractaments positius assolits.

Afegit

Totes les persones poden arribar a ser el que vulguin ser. Aquesta afirmació, totalment impensable abans dels anys setanta del segle xx, avui dia esdevé possible, mitjançant la plena acceptació científica de la neuroplasticitat, la capacitat del cervell per reciclar-se, es tingui l'edat que es tingui. Remodelació del cervell que afecta tant a processos del món educatiu, com als de poder reciclar l'entorn vital dels adults o als de millorar la qualitat de vida en l'envelliment i també als de superar les seqüeles cròniques de les persones afectades per un ictus.

Malauradament aquesta capacitat, que disposa cada persona de poder esculpir la seva pròpia identitat, es majoritàriament desconeguda, la qual cosa li suposa un clar desaprofitament de la possibilitat que té al seu abast, de poder aconseguir la seva autorealització personal, no del tot determinada per la seva herència genètica, sino pel seu entorn vital que l'acaba configurant.

La divulgació en els mitjans de comunicació de la neuroplasticitat i els efectes positius de la seva inicial acceptació, ja es comença a donar, tot i que potser poc o no percebuda, en activitats socials dels sèniors, com per exemple amb la realització de tallers de memòria, la qual cosa està generant un paper més actiu, molt diferent del més habitual passiu, que fins fa poc caracteritzava al col·lectiu sènior, fent possible avançar en la recomanació de l'OMS favorable a l'envelliment actiu.

Aquesta divulgació associada al tractaments postictus és una assignatura pendent que s'ha convertit en prioritària i que hauria de ser objecte d'una campanya divulgadora programada, tenint en compte els principis bàsics més actuals del màrqueting social que apel·len més a plantejaments emocionals que racionals.

Document de treball

<http://www.ictuspremia.org/arxius/neuroplasticitat.pdf>

Persona de contacte

Josep Aracil i Xarrié

Promotor de www.ictuspremia.org

Tel 667 03 78 49

joarxa@gmail.com